

at få fokus på børnene på krisecentrene og forståelse for, at de har behov for særlig hjælp. Det er meget svært at se, hvordan de mange kommuner skal sikre den fornødne fagligt kvalificerede hjælp. Enhedslisten er nervøs for, at kommunen bare vil slå sig til fæls med, at børnenes almindelige pædagoger og lærere nok tager sig af problemerne. Det kan nemt gå galt, hvis der ikke er ekstra ressourcer til at tage sig af det enkelte barn og der ikke er nogen voksne, der kender de reaktioner, der normalt kommer hos børn i den situation, og ved, hvordan man skal tackle det. Derfor bør det være en pligt for kommunerne at sikre, at børnene får ekstra støtte og hjælp og får mulighed for at tale med andre børn i samme situation, så de ikke tror, at det er dem, der er noget galt med, ligesom der bør sikres videnopsamling og efteruddannelse. Det vil Enhedslisten arbejde for som opfølgning på denne lov.

Med hensyn til den voksne, der bliver i hjemmet er det også svært at se sikkerheden for, at der bliver nogen social indsats. Hvis man har levet i et voldeligt forhold i årevis, er der et stort behov for hjælp til at få genopbygget ens selv værd, ligesom der er en lang række praktiske problemer, som der skal tages stilling til, både med hensyn til at få hentet og bragt børnene og med hensyn til økonomi osv. For at kunne tage stilling til, om bortvisningen skal ende med skilsmisse, er der også en lang række ting, der skal snakkes igennem. Derfor burde den, der bliver i hjemmet, straks få tilbudt krisehjælp og en socialarbejder, der kan følge hele sagen. Vel at mærke en socialarbejder, der er uddannet til at tage sig af de problemer, der opstår i forbindelse med voldeligt samliv. Hvis en kvinde i dag flytter på krisecenter, er der på krisecenteret nogle, hun kan tale med og som hjælper hende med at få den hjælp, hun har behov for. Enhedslisten frygter, at mange kvinder vil blive ladet i stikken, hvis det overlades til kommunernes socialforvaltninger, som i forvejen ofte er overbelastede.

Også med hensyn til den bortviste er der som regel behov for en social indsats. I nogle tilfælde

vil der være mulighed for, at familien rent faktisk kan komme til at fungere igen, hvis den får noget hjælp til at lære andre reaktionsmønstre end vold. I mange andre tilfælde skal de to voksne jo fortsat snakke sammen, og hvis der er børn i familien, skal børnene ofte have samvær med den bortviste. Derfor er det vigtigt, at den bortviste sikres et sted at bo og hurtig hjælp. Hvis ikke man sikrer hjælp og behandling, vil man risikere, at den bortviste flytter tilbage efter kort tid og det voldelige samliv fortsætter, eller at den bortviste flytter sammen med en anden og der så kommer et nyt voldeligt samliv. Så hvis vi ønsker at stoppe volden, er det nødvendigt med en social indsats.

Det er for Enhedslisten en glædelig udvikling, at der er mere og mere forståelse for, at vold i hjemmet ikke kan afvises som »husspektakler«, men skal tages mindst lige så alvorligt som vold begået uden for hjemmet. Det kan i mange tilfælde være værre at blive udsat for vold i sit eget hjem, da man så ikke har noget sted at søge tilflugt. Det har været en årelang kamp at få ændret holdningerne og få oprettet krisecentre, som man kunne flygte til. Nu åbnes der så en ny mulighed for, at offer og børn kan blive i hjemmet, mens den voldelige person bortvises. Det vil forhåbentlig føre til, at endnu flere siger fra over for vold.

Det er for Enhedslisten samtidig helt afgørende, at retssikkerheden er i orden, da det er et meget alvorligt indgreb at blive bortvist fra sit eget hjem. Enhedslisten vil derfor nøje følge udviklingen og se på, hvordan ordningen fungerer i praksis, og hvilken type sager der bliver tale om.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Si-umut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen